

Karen Emmerich

Η Karen Emmerich είναι Επίκουρη Καθηγήτρια Συγκριτικής Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο Princeton και μεταφράστρια της ελληνικής ποίησης και πεζογραφίας. Μετά την ολοκλήρωση μεταπτυχιακών σπουδών στη Συγκριτική Λογοτεχνία στο Αριστοτέλειο Πανεπιστήμιο Θεσσαλονίκης, έλαβε το διδακτορικό της δίπλωμα από το Πανεπιστήμιο Columbia το 2010. Στα ενδιαφέροντά της συμπεριλαμβάνονται η νεοελληνική λογοτεχνία, η μεταφρασεολογία και οι κειμενικές σπουδές. Το 2017 δημοσιεύτηκε η μονογραφία της, *Literary Translation and the Making of Originals*, από τις εκδόσεις Bloomsbury Academic. Το μεταφραστικό της έργο συμπεριλαμβάνει έργα των Χρήστου Οικονόμου, Αμάντας Μιχαλοπούλου, Γιάννη Ρίτσου, Μίλτου Σαχτούρη, Έρης Σωτηροπούλου, Ελένης Βακαλό και άλλων.

Constanze Güthenke

Η Constanze Güthenke είναι Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Ελληνικής Λογοτεχνίας στο Τμήμα Κλασικών Σπουδών του Πανεπιστημίου της Οξφόρδης, καθώς και E.P. Warren Praelector στο Κολέγιο Corpus Christi του ίδιου πανεπιστημίου. Έχει δημοσιεύσει ερευνητικό έργο σχετικό με τον ευρωπαϊκό και διεθνή ελληνισμό, τη νεοελληνική λογοτεχνία από τη συγκριτολογική σκοπιά, τους κλασικισμούς και μετακλασικισμούς και την ιστορία της κλασικής σκέψης και γραμματείας, ενώ συνεχίζει να δουλεύει πάνω στα ίδια θέματα. Είναι συγγραφέας του βιβλίου *Placing Modern Greece: The Dynamics of Romantic Hellenism 1770-1840* (Οξφόρδη, 2008) και μιας μελέτης για την κλασική φιλολογία στη Γερμανία του 19ου αιώνα, η οποία πρόκειται να δημοσιευτεί από τις εκδόσεις Cambridge University Press. Είναι επίσης εκδότρια του επιστημονικού περιοδικού *Classical Receptions Journal*, που κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Oxford University Press. Από το 2002 μέχρι το 2014 δίδασκε στο Τμήμα Κλασικών Σπουδών και στο Κέντρο Ελληνικών Σπουδών του Πανεπιστημίου Princeton.

Στάθης Γουργουρής

Ο Στάθης Γουργουρής είναι ποιητής, δοκιμιογράφος, θεωρητικός, μεταφραστής και Καθηγητής Συγκριτικής Λογοτεχνίας και Κοινωνικών Σπουδών στο Πανεπιστήμιο Columbia της Νέας Υόρκης. Έχει δημοσιεύσει τα βιβλία *Έθνος όνειρο* (1996), *Στοχάζεται η λογοτεχνία;* (2003), *Μαθήματα εγκόσμιας κριτικής* (2013), *Ενδεχομένως αταξίες* (2016), καθώς και τα ποιητικά *Πτώσεις* (1988), *Αυτοχθονίες* (1993), *Εισαγωγή στην Φυσική* (2005). Το επιστημονικό του έργο διακρίνεται κυρίως για τη συνύφανση ποιητικής και πολιτικής φιλοσοφίας, καθώς και για θέματα που αφορούν τις τέχνες (κυρίως τον κινηματογράφο και τη μουσική). Συνεργάζεται επίσης με διάφορα διεθνή και ελληνικά έντυπα και ιντερνετικά ΜΜΕ, κυρίως για θέματα που αφορούν την τρέχουσα πολιτική και τα προβλήματα του πολιτισμού. Έχει βραβευτεί πολλαπλώς για το επιστημονικό του έργο και για την ποίηση του, ενώ το έργο του έχει μεταφραστεί στα γαλλικά, τα γερμανικά, τα ιταλικά, τα ισπανικά, τα σερβικά, τα τουρκικά και τα εβραϊκά. Συνέντευξη εφ' όλης της ύλης και έκτασης του επιστημονικού του έργου μπορεί να αναζητηθεί στην ιστοσελίδα του *Los Angeles*

Review of Books: [Part I “Dream Nation and the Phantasm of Europe”](#); [Part II “Poetics and the Political World”](#).

Τάκης Καγιαλής

Ο Τάκης Καγιαλής είναι Καθηγητής Νεοελληνικής Φιλολογίας στη Φιλοσοφική Σχολή του Πανεπιστημίου Ιωαννίνων. Σπούδασε Αγγλική και Ελληνική Φιλολογία στο Πανεπιστήμιο Αθηνών, συνέχισε για μεταπτυχιακές σπουδές στο Πανεπιστήμιο του Essex και έλαβε το διδακτορικό του δίπλωμα από το New York University, στο οποίο φοίτησε ως υπότροφος των ιδρυμάτων Fulbright και Woodrow Wilson. Δίδαξε Νεοελληνική και Συγκριτική Φιλολογία στις ΗΠΑ (Queens College, CUNY) και, ακολούθως, στα Πανεπιστήμια Κρήτης και Κύπρου, καθώς και στο Ελληνικό Ανοικτό Πανεπιστήμιο. Ήταν επίσης ιδρυτικό στέλεχος του Κέντρου Ελληνικής Γλώσσας, στη Θεσσαλονίκη, όπου σχεδίασε και διηύθυνε μεγάλο αριθμό ερευνητικών δράσεων και προγραμμάτων ως Επιστημονικός Υπεύθυνος του Τμήματος Γλώσσας και Λογοτεχνίας και μέλος του Δ.Σ., από το 1994 έως το 2011.

Έχει δημοσιεύσει μελέτες και άρθρα για θέματα νεοελληνικής και ευρωπαϊκής ποίησης, πεζογραφίας και κριτικής του 19ου και του 20ού αιώνα, καθώς και για ζητήματα που αφορούν τη λογοτεχνία στην εκπαίδευση και την ψηφιακή φιλολογία. Στα πρόσφατα βιβλία του συμπεριλαμβάνονται: μια μονογραφία για τη «γενιά του '30» *Η επιθυμία για το Μοντέρνο. Δεσμεύσεις και αξιώσεις της λογοτεχνικής διανοήσης στην Ελλάδα του 1930*, (Βιβλιόραμα, 2007)· η ανθολογία *Ο Σεφέρης για νέους αναγνώστες*, σε συνεργασία με τον Ευριπίδη Γαραντούδη (Ικαρος, 2008)· και ένας διεθνής συλλογικός τόμος για τη διδασκαλία της λογοτεχνίας σε περιβάλλοντα εξ αποστάσεως, διαδικτυακής και «μεικτής» μάθησης, σε συνεργασία με την Αναστασία Νάτσινα *Teaching Literature at a Distance: Open, Online and Blended Learning*, London and New York: Continuum/Bloomsbury Academic (2010). Υπό έκδοση βρίσκεται η μονογραφία του για την ανάγνωση της υλικής αρχαιότητας στον Καβάφη και μια συγκεντρωτική έκδοση μελετών του για τον ελληνικό και τον ευρωπαϊκό μοντερνισμό.

Αμαλία Παππά

Η Αμαλία Παππά είναι Αναπληρώτρια Διευθύντρια των Γενικών Αρχείων του Κράτους, προϊσταμένη του Τμήματος Βιβλιοθήκης & Αναγνωστηρίου. Είναι απόφοιτος της Νομικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης και κάτοχος μεταπτυχιακού διπλώματος (DEA) του Πανεπιστημίου της Σορβόνης (Paris I), με ειδίκευση στο μεταβυζαντινό δίκαιο.

Από το 1989 εργάζεται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους (ΓΑΚ), όπου αρχικά διορίστηκε διευθύντρια του Ιστορικού Αρχείου Μακεδονίας και από το 1992 ανέλαβε επικεφαλής των Τμημάτων Οργάνωσης & Μελετών, Συγχρόνων Αρχείων και Βιβλιοθήκης & Αναγνωστηρίου στην κεντρική Υπηρεσία των ΓΑΚ. Είχε την ευθύνη της υλοποίησης έργου και τον συντονισμό Ομάδας Διοίκησης Έργου στο πλαίσιο ευρωπαϊκών προγραμμάτων, ενώ συμμετέχει σε επιστημονικές επιτροπές και ομάδες εργασίας. Υπήρξε πρόεδρος επιτροπών για την οργάνωση διεθνών συνεδρίων και ημερίδων αρχειονομικού ενδιαφέροντος. Επιμελήθηκε σειρά εκθέσεων αρχειακού υλικού και των συνοδευτικών καταλόγων τους.

Έχει διατελέσει επιστημονικός συνεργάτης σε θέματα αρχείων του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου (1998-2000) και επιστημονική υπεύθυνη προγραμμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης στα Αρχεία Σύγχρονης Κοινωνικής Ιστορίας, με αντικείμενο την ταξινόμηση, τεκμηρίωση και ψηφιοποίηση αρχείων Ελλήνων Ευρωβουλευτών. Συμμετέχει με εισηγήσεις σε συνέδρια και σεμινάρια αναφορικά με την αρχειονομία και την ιστορία των θεσμών, ενώ δημοσιεύσεις της για τα ίδια θέματα υπάρχουν σε συλλογικούς τόμους και επιστημονικά περιοδικά.

Με την ιδιότητα της Προέδρου του ΔΣ της Ελληνικής Αρχειακής Εταιρείας, συμμετείχε επί σειρά ετών, ως εθνικός εκπρόσωπος, σε διεθνή συνέδρια αρχείων, ενώ υπήρξε αντεπιστέλλον μέλος της Επιτροπής Αρχειακής Νομοθεσίας του Διεθνούς Συμβουλίου Αρχείων (CLM/ICA). Είναι μέλος της Society of American Archivists (SAA), της Ελληνικής Εταιρείας Ιστορίας του Δικαίου και της Επιτροπής Δεοντολογίας των Αρχείων Σύγχρονης Κοινωνικής Ιστορίας.

Διομήδης Σπινέλλης

Ο Διομήδης Σπινέλλης είναι Καθηγητής στο Τμήμα Διοικητικής Επιστήμης και Τεχνολογίας του Οικονομικού Πανεπιστημίου Αθηνών. Τα ερευνητικά του ενδιαφέροντα εστιάζονται στην τεχνολογία λογισμικού, στην ασφάλεια υπολογιστικών συστημάτων και στις νεφούπολογιστικές υποδομές. Το επιστημονικό του έργο περιλαμβάνει τα βραβευμένα και ευρέως μεταφρασμένα βιβλία *Code Reading: The Open Source Perspective* και *Code Quality: The Open Source Perspective*, καθώς και περισσότερα από 250 επιστημονικά άρθρα που έχουν λάβει άνω των 5.000 ετεροαναφορών. Το 2014 δημοσίευσε το βιβλίο *Effective Debugging: 66 Specific Ways to Debug Software and Systems*. Από το 2015 διευθύνει τη σύνταξη του επιστημονικού περιοδικού *IEEE Software*, όπου στο διάστημα 2005-14 διατηρούσε την τακτική στήλη "Tools of the Trade". Στο πλαίσιο της ερευνητικής του δραστηριότητας σχεδιάζει και υλοποιεί λογισμικό ανοικτού κώδικα από το 1988. Εργαλεία και βιβλιοθήκες που έχει υλοποιήσει αποτελούν τμήμα των λειτουργικών συστημάτων Apple MacOS και BSD Unix. Κατέχει τον τίτλο του διακεκριμένου μέλους στις οργανώσεις ACM και IEEE.

Ερασμία Λουίζα Σταυροπούλου

Η Ερασμία Λουίζα Σταυροπούλου είναι Ομότιμη Καθηγήτρια Νεοελληνικής Φιλολογίας και τέως πρόεδρος (2014-16) του Τμήματος Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών. Τα ερευνητικά και συγγραφικά της ενδιαφέροντα εκτείνονται στην ποίηση, πεζογραφία και κριτική του 19ου και του 20ού αιώνα, με έμφαση στη λογοτεχνία της Επτανήσου και στη μεσοπολεμική και μεταπολεμική πεζογραφία. Ασχολείται ακόμη συστηματικά με ζητήματα εκδοτικής νεοελληνικών ποιητικών και πεζών κειμένων, με τις σχέσεις της ελληνικής με τις ξένες λογοτεχνίες, με την έρευνα και μελέτη του ημερήσιου και περιοδικού Τύπου, και με την καταγραφή της μεταφρασμένης νεοελληνικής λογοτεχνίας. Είναι μέλος της Εταιρείας Συγγραφέων, της Ελληνικής Εταιρείας Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας και της Εταιρείας Παπαδιαμαντικών Σπουδών. Είναι συγγραφέας της *Βιβλιογραφίας μεταφράσεων νεοελληνικής λογοτεχνίας* (1986), μιας μονογραφίας για τον Παναγιώτη Πανά, με τίτλο *Παναγιώτης Πανάς (1832 - 1896): Ένας ριζοσπάστης ρομαντικός* (1987, διδακτορική διατριβή) και του τόμου *Προτάσεις Ανάγνωσης για την πεζογραφία μιας εποχής* (2001). Έχει επιμεληθεί τις παρακάτω

φιλολογικές εκδόσεις (με εισαγωγή, σχόλια, σημειώσεις, γλωσσάρια και επιμέλεια): Κωνσταντίνος Χατζόπουλος, *Τα διηγήματα* (1989), Ιωάννης Πολέμης, *Επιλογή ποιημάτων* (2005), Γιάννης Μπεράτης, *Ένας Σωσίας: Τα σπαράγματα ενός χαμένου βιβλίου* (2001), Διδώ Σωτηρίου, *Τυχαίο συναπάντημα και άλλες ιστορίες* (2004), Διδώ Σωτηρίου, *Τα παιδιά του Σπάρτακου* (2011) και Γιάννης Μπεράτης, *Ο μαύρος φάκελος* (2015). Έχει δημοσιεύσει περισσότερα από 130 άρθρα, κυρίως σε πρακτικά συνεδρίων, επιστημονικά περιοδικά και συλλογικούς τόμους.

Μιχάλης Χρυσανθόπουλος

Ο Μιχάλης Χρυσανθόπουλος είναι Καθηγητής Γενικής και Συγκριτικής Γραμματολογίας στο Τμήμα Φιλολογίας της Φιλοσοφικής Σχολής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης. Σπούδασε νομικά, οικονομικά και ιστορία στα Πανεπιστήμια Αθηνών και Λονδίνου, καθώς και φιλολογία στο πανεπιστήμιο του Birmingham, του οποίου είναι διδάκτωρ. Εργάστηκε ως δικηγόρος στην Αθήνα, ως μεταφραστής στην Επιτροπή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις Βρυξέλλες και ως παραγωγός ραδιοφωνικών προγραμμάτων στην Ελληνική Υπηρεσία του BBC στο Λονδίνο. Ασχολείται με τη νεοελληνική λογοτεχνία του 19ου και του 20ού αιώνα, με συγκριτολογική προοπτική (μελέτες και άρθρα για τον Βιζυηνό, τον Καβάφη, τον υπερρεαλισμό κ.ά.), με τη θεωρία της λογοτεχνίας και την αυτοβιογραφία. Στο βιβλίο του, *«Εκατό χρόνια πέρασαν κι ένα καράβι»: Ο ελληνικός υπερρεαλισμός και η κατασκευή της παράδοσης* (Αθήνα, εκδόσεις Άγρα 2012), απονεμήθηκε το Κρατικό Βραβείο Δοκιμίου το 2013.